

Otkrivenje 14

1) Videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim. 2) Čuh glas s'neba kao glas voda mnogih, i kao glas groma velikog; i čuh glas gudača koji guđahu u gusle svoje. 3) I pevahu kao novu pesmu pred prestolom i pred četiri životinje i pred starešinama: i niko ne mogaše naučiti pesme, osim onih sto i četrdeset i četiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje.

4) Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su devstvenici, oni idu za Jagnjetom kud god ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi, prvenci Bogu i Jagnjetu. 5) I u njihovim ustima ne nađe se prevara, jer su bez mane pred prestolom Božijim. 6) I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevandjelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu.

7) I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene. 8) I drugi anđeo za njim ide govoreći: Pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode. 9) I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: Ko se god pokloni zveri i ikoni njenoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju,

10) I on će piti od vina gneva Božijeg, koje je nepomešano utočeno u čašu gneva Njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred Jagnjetom. 11) I dim mučenja njihovog izlaziće va vek veka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zveri i ikoni njenoj, i koji primaju žig imena njenog. 12) Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.

13) I čuh glas s neba gde mi govori: Napiši: Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sad. Da, govori Duh, da počinu od trudova svojih; jer dela njihova idu za njima. 14) I videh, i gle, oblak beo, i na oblaku seđaše kao Sin čovečiji, i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar. 15) I drugi anđeo iziđe iz crkve vičući velikim glasom Onome što sedi na oblaku: Zamahni srpom svojim i žnji, jer dođe vreme da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko.

16) I Onaj što seđaše na oblaku baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja. 17) I drugi anđeo iziđe iz crkve što je na nebu, i imaše i on srp oštar. 18) I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem, i povika velikom vikom onome koji imaše srp oštri, govoreći: Zamahni srpom svojim ostrim, i odreži grožđe vinograda zemaljskog; jer već sazreše zrna njegova. 19) I baci anđeo srp svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u kacu velikog gneva Božijeg.

20) I otoči se kaca izvan grada, i iziđe krv iz kace, tja do uzda konjima, hiljadu i šest stotina potrkališta.

U 13. poglavlju aždaja ima moć da osili obe zveri. Velik deo čovečanstva rukovođen je zabludama idolopoklonstva i podčinjen obestima idolske vlasti. Tiranija đavola se pokazuje nadmoćna, nenadmašna i nezadrživa da pobeđuje svete svedoke i uklješti ceo svet u sotonske kandže okrutnosti, duhovnog mrtvila i raspadanja uglednih vrednosti.

U 8. stihu je značajan izuzetak: nije celo čovečanstvo u smrtnom zagrljaju đavolske opasne prevarljive i ubitačne moći. Duše u Jagnjetovoj Knjizi Života ne obožavaju cara zlih duhova. Ovi imaju sluh duhovno živih – u 9. stihu.

U 10. stihu Duh našeg Gospoda proglašava sud Pravde: bezakonje, nasilje i sve pokvarenosti su osuđeni a sveti koji pretrpe do kraja, nagrađeni su. Bura nasilja i zlostavljanja besni; ali potpuno drugačiji prikaz javlja se u prvom stihu ove glave.

1) Videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim.

Moćno Jagnje Božije blista i zrači večnom Istinom koja uništava sotonsku tamu prevare. Broj 666, iako može da izgleda velik toliko da prevazilazi ljudske vidike još uvek je samo ograničen broj. Jagnje Božije objavljuje Istinu Spasenja neuporedivo veće moći od svake sile zla. Duh Hristov je silniji od sve vojske zla i moći tame.

Celokupna vojska zlih duhova drhti kad se seti Njegovog veličanstvenog Imena (Jakov 2: 19). Ovde gledamo neizmernu veličinu ovog Otkrivenja. Jagnje našeg Nebeskog Oca zanavek je na Gori Sionskoj. U Delima 7: 55 naš

brat Stefan je usred žestine užarene peci poraženog cara (Danilo 3), a u isto vreme Stefan je na Gori Sionu sa moćnim Jagnjetom Božijim Koje zrači kroz Stefana neuništivim sjajem moći svedočanstva vernih svedoka, učenika i mučenika.

Car Ozija obožava sopstvenu gordost dok prinosi tamjan Gospodnjem oltaru protivno zapovesti našeg Boga u 2. Dnevnika 26: 19. Na oštar prekor sveštenika car se razgnjevi i, istog trenutka mu se pojavi guba na čelu. To je bilo bezbožno obožavanje – Ozijin broj 666. U 5. Mojsijevoj (Zakoni Ponovljeni) Reč Božija data je Izrailju da bude znak na desnici njihovoj i smernica njihovog uma. Sve namere i naponi vođeni Rečju Božijom u skladu su sa zapovestima.

Samo to je siguran Put Spasenja, Put svete vere, Put večne pobede. *Ja sam put i istina i život*, govori Gospod u *Jovanu 14: 6*. Tih 144.000 sa pečatom našeg Gospoda na čelima zapisani su u 7. glavi. Od 7. do ove glave mnoga otkrivenja označavaju mnoge čudne događaje i velike promene. Ovih 144.000 zapečaćenih nisu napuštali Hrista, svog Spasitelja. Sada se pred nama pokazuju oko svog Cara.

Nisu izgubili svoje pečate jer je njihov život u Hristu njihovom Spasitelju a u Njemu gubitaka nema; u Njemu je samo večni dobitak. Pravoverni slede svog Spasitelja kroz 40 dana proba u divljini sve do otvorenog groba u Mateju 28: 1-8. Svi koji verom i molitvama prigrle pobedu u divljini (Matej 4: 1-11), ostaju pobednici u Hristu. Poglavlja od 7. do 14. otkrivaju bogatstvo razumevanja Otkrivenja i celog Svetog Pisma.

Svojstva Večnog i Svemoćnog Boga – našeg Oca i našeg Spasitelja – ON otkriva Svojim neograničenim prisustvom: *Jagnje je zaklano od postanja sveta (13: 8)*. Jagnje je na Gori Sionu dok je na Golgoti prikovan na stubu muka i srama. Svo vreme u telu - među nama – ON je sa Ocem Nebeskim (Jovan 8: 16 i 16: 32). Dodatno ohrabrenje, među mnogima u ovom Otkrivenju, je mogućnost našeg sagledanja Njegove slavne pobede u trajno-neizmernoj trpeljivosti.

Ovako rasvetljujuće činjenice pomažu naše življenje u Njemu da nastavimo u smernoj vernosti Njegovom Duhu, Kojim se On uselio u nas. Kad

podnosimo na Njegovom Putu, ON podnosi sa nama. Potpunija istina je da ON više trpi u našem trpljenju jer nas nosi u naručju Svoje ljubavi i staranja neprestano podnoseći naše nemoći. Kad smo u življenju spojeni s'Njim, u našem trpljenju sa Njim, mi takođe vladamo kao carevi u vlasti našeg Gospoda - Cara nad carevima.

Naš blagosloveni Gospod Isus Hristos daje nam ovu svesnost da mi u našem trpljenju, u našim radostima, ili kad smo ojađeni svojim neuspesima, kad smo u radosti Njegovih ostvarenja, uvek i u svemu da smo sa Njime na Gori Sionu. U 5. Mojsijevoj (Z. P.): 4: 48 Gora Sion je poznata pod nazivom Ermon. Neki redovi Pisma daju nam razumevanje Siona. *Psalam 65: 1-4: U Tebi je uzdanje, Bože, Tebi pripada hvala na Sionu, i Tebi se izvršuju zaveti. Ti slušaš molitvu;*

K Tebi dolazi svako telo. Bezakonja me pritiskaju, Ti ćeš očistiti grehe naše. Blago onome koga izabiraš i primaš, da živi u dvoru Tvom! Nasitićemo se dobrom doma Tvog, svetinjom crkve Tvoje. U Mateju 21: 5 proroštvo Isaije u 62. se ispunjava: *Kažite kćeri Sionovoj: Evo car tvoj ide tebi krotak, i jaše na magarcu, i magaretu, mladunčetu magarice.* Naš Car dolazi Svom Narodu – Kćeri Sionskoj... Isaija 62. obiluje blagoslovima jedinstva koje raste ka savršenstvu.

Psalam 133. prikazuje Ermon i Sion u krasoti blaženstva kojim naš Gospod blagosilja Svoj Narod - sjedinjen u posvećenju - pomazanjem svetosti i istinskog obožavanja. Sva ta lepota i bogatstvo blagoslova još uvek su samo senka – prethodnica – večno-trajnog blaženstva koje nas čeka u našem Blagoslovenom Iskupitelju, Gospodu Isusu Hristu. U Jevrejima 12: 22-24 javlja nam se naš Posrednik, Prvosveštenik, Car i Gospod, usred sjaja slave Višnjeg Boga.

Vi, koji verujete i sledite Hrista, Božijeg Sina, pristupiste ka Sionskoj Gori, i ka Gradu Boga Živoga, Jerusalimu nebeskom, i mnogim hiljadama anđela, ka Saboru i Crkvi prvorodnih koji su napisani na nebesima, i Bogu, Sudiji svih, i duhovima savršenih pravednika, I ka Isusu, Posredniku zaveta novog, i krvi kropljenja, koja bolje govori od Aveljeve.

2) Čuh glas s'neba kao glas voda mnogih, i kao glas groma velikog; i čuh glas

gudača koji guđahu u gusle svoje.

Odjek Nebeskog Carstva dopire do našeg sluha osećajem ogromne grmljavine i huka silnih voda... Kroz tu strahotu moći i sile Boga, kako može da se jasno čuje slavopoj i hvala Spasitelju? Gusle ili harfe daju samo blage glasove koji ipak svojom množinom odjeknu sa skrivenih sastanaka i sa gubilišta; do visine prestola Cara i spoje se sa proslavom Neba.

Od vremena Adamovog prestupa, Božije Jevanđelje grmi osudom greha, pretili potopom propasti, a pokajničkom srcu zvuči iscelenje dodajući utehe izbavljanja, radosti spasenja i pobede do kraja borbe u telu; tako teče snaga učenicima i mučenicima Jagnjeta. U ovom Otkrivenju znamenja, znaci, usporedbe i prenosna značenja smenjuju se ili spajaju u nekoliko redova, a tumačenja prethode ili prate prizore i viđenja. Grmljavinu i hujanje osude prati hvala Bogu i Spasu.

Savršeni sklad nebeskih slavopoja naš Stvoritelj, Spasitelj i večni Car započinje prvim svedočanstvom stvaranja vasiona; a iz ruševina palog čovečanstva uznosi Svoje iskupljene u savršenu harmoniju Svoga Carstva da 31. stih prve glave Stvaranja razleže svoj odjek kroz beskraj večnosti: *...Pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro beše veoma.* ON blagosilja Svoja stvorenja, proslavlja ostvarenja i daje Nauku Života u privremenom stanju i za večnost radosti i mira.

ON vodi sve Svoje svedoke pobožnosti i sve prednjake Istine: patrijarhe, proroke, careve, apostole, verne učenike, mučenike i prosjake; svi smo Njegovo otkupljeno nasledstvo u Hristu. Njegov glas je silan i moćan u ovom stihu; baš kao što je moćan i silan u 1. O Carevima 19: 12-18. Sav Narod Njegov, Avelj, Stefan i svi potom – od prvog do poslednjeg – u skladnoj harmoniji proslavljaju Prvog i Poslednjeg Hrista Isusa, Sina Višnjeg Oca i Cara nebeske slave.

3) I pevahu kao novu pesmu pred prestolom i pred četiri životinje i pred starešinama: i niko ne mogaše naučiti pesme, osim onih sto i četrdeset i četiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje.

Slavopoj 144.000 uznosi se do prestola, do četiri životna bića i do starešina. Niko drugi ne može da nauči tu pesmu! Kako su je naučili 12 puta 12.000? Ti

su iskupljeni! Verom u Spasitelja i poslušanjem Reči prima se spasenje, a vernost odjekne pesmom do prestola slave.

Izbavljeni od prevare i vlasti greha nisu trenutno pretvoreni u savršenstvo u telu. Istrajnim učenjem rastemo u Hristu. Duh Gospodnji rukovodi Jevanđeljem istrajne učenike kroz bolju i bolju primenu Nauke u svakodnevnom življenju. Naša istrajnost u vernosti potvrđuje našu bezbednost i sigurnost u Njemu i našu usklađenost sa ugodnom voljom našeg Nebeskog Oca.

Tim načinom a po obećanju našeg Gospoda Isusa ON je plodan u našem svakodnevnom življenju a ON nas čini plodnima u Njegovom zadivljujućem radu. Proslava okružava presto. Božije prisustvo je svuda. U Mateju 23: 22 naš Gospod nas uči jednoj važnoj činjenici. Naše poštovanje Neba i Božijeg prestola je nerazdvojno od poštovanja i obožavanja Samog Boga.

Pevanje oko prestola označava duhovni položaj, stanje i Zajednicu tog mnoštva sa Bogom Svemoćnim, prema Njegovom prestolu, Veličanstvu, časti i slavi. U istoj Novoj Pesmi obožavatelji odaju slavu našem Ocu u Hristu i Sinu Nebeskog Oca, našem Gospodu i Gospodaru ljubavi i svima na prestolu i okolo. Sve što ukazuje na veličinu Boga i svako ko svedoči Božije Veličanstvo zaslužuje naše visoko poštovanje i zahvalnost.

U divnoj harmoniji duhovnih harfi potpun broj iskupljenih odaje čast, ispoljava ljubav i pohvalu svim vernim prorocima, apostolima, starešinama i ohrabrenje, utehe i podsticaje malima u Porodici Hrista (Matej 18: 10). U Duhu Hrista mi obožavamo našeg Boga Oca, delimo ljubav u Zajednici iskupljenih i zahvalno prinosimo sebe (Rim. 12: 1).

Namernim zanemarivanjem ili izostavljanjem ma kojeg dela Nauke Spasenja mi ne možemo sačuvati u sebi Hristovo potpuno osiguranje da jesmo u Zajednici Svetog Duha i da živimo novim životom Jevanđelja. Namerna delimična vernost je potpuna nevernost samo prerusena i pod maskom pretvornosti. Naš Gospodar nam daje mogućnost učenja ove uvek nove pesme samo u iskrenoj odanosti. Broj 144.000 ne isključuje ni jednu iskupljenu dušu.

Ovaj broj označava potpunost ukupnog broja otkupljenih u Hristu, a

isključuje svaku mogućnost čoveka da spase sam sebe, da izabere, izbavi ili iskupi sam sebe ili ma koju drugu osobu. Hristos je Jedini Spasitelj. Jakov 3: 2 i 1. Jovanova 1: 8 jasno nam ukazuju da nismo bezgrešni i da povređujemo Božiju savršenu svetost dok god živimo u telu (2. Korinćanima 4: 7). U 1. Jovanovoj 3: 2 mi smo već deca Božija, a Hristova pojava u slavi čini nas sličnima Njemu, Caru.

Taj preobražaj donosi nam sposobnost da Ga vidimo kakav zaista jeste: Car nad carevima. U 3. stihu *Svaki koji ovu nadu ima na Njega, čisti se, kao i On što je čist*. Sastavni i nerazdvojni deo tog očišćanja je borba protiv svog tela, krvi i naravi i, molitve za napredak i rast u sličnosti Njemu – našem savršenom primeru. Iskustva života u telu su trenutci ili kratko vreme. Od časa našeg obraćanja do viđenja Hrista kakav jeste primamo Njegovu negu u ljubavi (Rim. 8: 30).

Oko prestola pesma slave je uvek nova. Adam i Eva pevali su tu pesmu pre svog pada (koji je bio i naš pad). Avelj i Enoh pevaju taj večni slavopoj. Noje, Avraam, David, Isaija i svi verni proroci, Danilo sa svoja tri brata u veri – u vavilonskom zatočeništvu – apostoli, mučenici i svi ti mali koji veruju Hrista, kliču „Otkup Moćnog Božijeg Jagnjeta!“

Kroz sva stoleća i kroz večnost ta pohvala je uvek nova jer je život vecni u Hristu, Gospodu, dar Božji (Rimljani 6: 23). Kako je dar života večan i nikad ne stari, tako hvala i obožavanje Jagnjeta, Večnog Iskupitelja, večno je sveža i zanavek radosna. Sledeća dva stiha, 4 i 5, pokazuju stanje, delatnost i položaj u Očinskoj blagodati podarenoj ovima u broju 144,000 izbranih.

4) Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su devstvenici, oni idu za Jagnjetom kud god ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi, prvenci Bogu i Jagnjetu.

U poslednjem delu 3. stiha vidimo da su 144,000 otkupljeni sa zemlje, a u 4. stihu su neopoganjeni sa ženama - bezuslovno verni, odani sledbenici Jagnjeta, iskupljeni između ljudi, prvi, prvenstveni plod. U 5. stihu su još neke vrline i vrednosti ovih izbranih koje možemo razgledati malo kasnije u okviru tog stiha.

U Efescima 4: 3-6 iskupljenje je samo u Hristu, Božijem Sinu. Blagodaću

našeg Nebeskog Oca u otkupu, žrtvi Hrista, našeg Spasitelja, mi primamo spasenje – verom. Nema drugog spasenja ni novog života – samo u Hristu. U ovim stihovima nisu nepotrebna ponavljanja. U Svetom Pismu nalazimo neka pomazanja vrlo rano u životu ljudi na zemlji. U Jeremiji 1: 5 naš Gospod javlja tom proroku da je on, prorok Jeremija, od Boga određen i posvećen još pre rođenja.

U Sudijama 13: 5 anđeo najavljuje Samsonovu posvećenost koja će se ostvariti pre Samsonovog rođenja. Jovan Krstitelj ispunjen je Svetim Duhom u toku razvoja začetka njegovog tela. U širem smislu ti pojedinci su takođe „od ljudi“ i „sa zemlje“. 144,000 su otkupljeni jednom i otkupljeni trajno, beskrajno; ovo je večni otkup. Oni nisu uprljani ženama. Sam Stvoritelj je ustanovio pobožan brak. Spoj supružnika nije sam po sebi nečist; naš greh pogani naš život.

Grešnik može da pogani sebe grešnim mislima, željama i namerama prema svetima i bez ikakvog učešća svetih pa čak i bez znanja pravednika. Čovek je opoganio sebe promenom pobožnog braka u bezbožnu vezu čoveka sa ženama – mnogoženstvom. Bog je stvorio Evu za Adama – jednu ženu za jednog čoveka; čovek je pogazio red i primer Tvorca. Otkupljeni sa zemlje u 3. stihu su duhovno osvećeni. U Rimljanima 8: 23 mi još očekujemo iskupljenje svog tela.

U 1. Korinćanima 15: 50-58 telo i krv ne mogu naslediti carstvo Božije, niti raspadljivost nasleđuje neraspadljivosti. Mi ćemo se pretvoriti. U Isaiji 4: 1 Sedam će žena uhvatiti jednog čoveka govoreći: Svoj ćemo hleb jesti i svoje ćemo odelo nositi, samo da se zovemo tvojim imenom, skini s' nas sramotu. Sedam bludnica odbacuju Hleb Nebeski i odeću Hristove pravednosti i čistote. Sve što ove žele je Njegovo Ime pred svetom koji obmanjuju.

One nisu željne Njegove Istinite Nauke Spasenja; samo izgled lažne pobožnosti da nastave prevaru svoje vanbračne dece i celog sveta. One bi htele da se hvale Imenom Božijeg Sina Kojeg nisu nikada imale u Istini – u stvarnosti njihovog grešnog života. U Jeremiji 3 Izrailj i Juda su upoređeni sa dvema pokvarenim ženama – preljubočinicama sa ukorenjenim navikama raspuštenosti. Istinske 144,000 ne prihvataju sedmostruku prevaru oca Laži

– grozne aždaje.

Ti izbrani slede samo i potpuno Jagnje Božije – do kraja borbe na zemlji – i pravo u slavu nebesku; baš kako ih vodi Jagnje, večni Pobednik. Tih 12 X 12 X 10 na treći stepen ne pripadaju bandama u raspadanju pokvarenosti; oni su pet mudrih devojaka u Mateju 25: 1-12. Ovi su u *2. Korinćanima 11: 2: ...revnujem za vas Božjom revnosti, jer vas obrekoh Ženiku Jednom, da Nevestu čistu izvedem pred Hrista.* 144,000 sačinjavaju Zajednicu zaručenu Jagnjetu.

Njihovo otkupljenje potpuno je ostvareno milošću Nebeskog Oca a blagodaću Gospoda Isusa Hrista; zato je njihovo mesto na Sionskoj Gori Božijoj. Jagnje je u najuzvišenijem središtu njihovog obožavanja. Nazvani su prvim plodovima Bogu i Jagnjetu. Prema nekim prevodima ti su prvorođeni. *U Izlasku 4: 22-23* naš Bog poručuje Faraonu: *Izrailj je Moj prvenac! Pusti sina mog da mi služi!*

U 12. glavi vidimo dve grupe prvorođenih: buntovnici su pomrli u divljini, a pokorni su izbavljeni kroz krv pashalnog jagnjeta, čudnog i divnog predznaka Božijeg Otkupa Jagnjetom Božijim – Jedinorodnim Sinom Večnog Oca. U Izlasku 34: 20 nečista životinja mora biti otkupljena jagnjetom; bez otkupa mora biti ubijena. U 5. Knjizi 21: 17 naš Gospod zapoveda duplo nasledstvo da pripada prvencu. Pored imovnog nasleđa duplo nasledstvo uključi obično i starešinstvo.

Prva Timotiju 5: 17-20 uči nas da odajemo dvostruku čast učenicima u starešinstvu i učiteljima Jevandjelja. Ti stihovi podrazumevaju da naš Neprijatelj silnije i lukavije napada revnosne i darovane poslenike i pristave Božije. Naš Gospod nam kaže u Mateju 5: 12 da se radujemo kad trpimo radi našeg svedočanstva; nagrada je velika i u sadašnjem vremenu i u večnosti.

Podsticaj na radost je u mnogim delovima Pisma: u Mateju 18: 23, Luci 6: 23 i 15: 5, Rimljanima 5: 2 i 12: 12, 2. Korinćanima 6: 10, Filibljanima 1: 18, 2: 16-18 i 3: 1... Mi primamo dvojno nasleđe: u ovom životu, trpljenje, utehe i radosti; u večnosti je naša neprestana radost u proslavi pobede moćnog Jagnjeta. U Luci 10: 20 naš Gospod nas uči da naša velika radost nije u našim

ostvarenjima u Njegovo Ime, nego ono što je Nebeski Otac dao Svom Sinu da ostvari za nas.

Naš Otac voljno daje Svom Sinu tu visoku čast da bude Jagnje Božije, naš Otkup. Naš Gospod Isus voljno prinosi Sebe za savršeno zadovoljstvo Svom Ocu. Ta večna ljubav Svemogućeg Boga otvorena je sada i zanavek svima koji veruju i poslušaju Nauku Spasenja. Takvi primaju bogato nasleđstvo. ON daje svojim moć učešća u velikom dobitku i blagoslovu:

u ovom privremenom boravku da budemo sledbenici Hrista i zajedničari u Njemu a u večnosti da smo sunaslednici sa našim Carem zanavek. U 5. Knjizi 26: 1-11 je uputstvo za prinos prvih plodova: radosna proslava obilja blagoslova našeg Nebeskog Oca Njegovom narodu i Zemlji Obećanoj; slavlje zahvalnosti Gospodu. Molitva našeg Spasitelja otkriva Njegovo čisto zadovoljstvo u ugađanju Ocu (Jovan 17).

Nemam reči da izrazim večnu ljubav Oca prema Sinu i Sina prema Ocu. U 6. stihu naš Blagosloveni Spasitelj govori: *Ja javih ime Tvoje ljudima koje si mi dao od sveta; Tvoji behu pa si ih meni dao, i Tvoju reč održaše.* Kako naš Iskupitelj uživa u zadovoljstvu Oca, tako se On raduje odluci učenika da drže Reč Božiju. Shvaćam da je ovo prinos prvina: *Hoću (svesrdno) da činim volju Tvoju, Bože moj, i zakon je Tvoj u mom srcu (Psalam 40: 8).* Tu nema oklevanja ni odlaganja.

Nema ubeđivanja ni nezadovoljstva Sina prema Ocu; samo voljno davanje Sebe, zahvalno primanje od Oca i hvala Ocu. Kako je slava, veličanstvo, lepota i čistota Očinske svetosti savršeno predstavljena nama u Hristu, tako 144,000 vernošću i uzdanjem u Očinsku Reč primljenu u Sinu, primaju moć da budu članovi blagoslovene nebeske porodice i u tome dar Oca Sinu i zahvalan Sinovlji prinos Ocu. Tako je i nama predan blagoslov ljubavi prema svima – Hrista radi.

5) U njihovim ustima ne nađe se prevara, jer su bez mane pred prestolom Božijim.

Duhovno devičanstvo – čistota i bezazlenost 144,000 – u prvom delu 4. stiha deo je nove prirode, novog života, života u Hristu. Istinski učenici našeg Učitelja su kao čista, čestita devojka svesrdno odana i posvećena

svom ljubljenu Ženiku Kojeg stalno očekuje. Žarka želja njihovih duša je da svesrdno slede svog Vođu Koji se Duhom uselio u njih. Oni ne idu za čovekom ni za Sotonom.

Naš Gospod ih je iskupio od zemaljskog – bezbožnog mrtvila i bezživotnog postojanja. ON ih je izbavio od zavodnika, prevarenih prevaranata i lažno nazvanih verskih učitelja i vlasti. Svi drugi 'vernici' koji samo sebe nazovu vernima, prevareni su i varaju druge: Samo u Hristu je Istina, Spasenje i Život. *Glava 21: 27 potvrđuje: Neće u Grad ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi Jagnjeta.*

U 17: 14 ima još više te Istine: *Koji su s'Njim (sa Jagnjetom), jesu pozvani, izabrani i verni. Jakov 3: 2 otkriva našu stranu: Svi pogrešujemo mnogo puta.* Kao u mnogim delovima Nauke, apostol Pavle nas i ovde usmerava ka dubljem zagledanju i jasnijem shvatanju u *1. Korinćanima 15: 51-54: Nećemo svi pomreti, a svi ćemo se pretvoriti; ujedanput, u trenuću oka u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti.*

Jer ovo raspadljivo treba da obuče neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i smrtno obuče besmrtnost, onda će se zbiti: Pobjeda proždre smrt. Filibljanima 3: 8-15 pokazuje Pavlovo priznanje i ohrabrenje nama. Sve držim za štetu prema prevažnom poznanju Hrista Isusa Gospoda svog, kog radi sve ostavih;

Držim sve da su trice, samo da Hrista dobijem, i da se nađem u Njemu, ne imajući svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u veri; da poznam Njega i silu vaskrsenja Njegovog i zajednicu Njegovih muka, da budem nalik na smrt Njegovu, da bih, kako dostigao u vaskrsenje mrtvih; ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego teram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos Isus.

Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: Šta je ostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se, i trčim k'belezi, k'daru gornjeg zvanja Božijeg u Hristu Isusu. Naš Otac ljubi nas u Hristu i postupa sa nama po savršenoj zaslugi Svog Sina. ON nas menja sada prema Njegovom savršenstvu. Otac ljubi sve što je Hristovo u nama. ON nas

potstiče da rastemo ka savršenstvu.

Ne sustanimo zbog našeg nesavršenstva i nedostataka; ali ne budimo nemarni lakomisleno misleći: Bog me ljubi svakako... Ne žalostimo Svetog Duha; budimo ponizni u našoj ispovesti Ocu. *Ne budimo u poslu lenji; budimo ognjeni u duhu, služimo Gospodu (Rimljanima 12: 11)*. Daleko smo od savršenstva – u svom telu. U Hristu smo bezgrešni pred prestolom Oca i Sina. Kakva milost i strpljenje Boga k'nama!

6) Videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu.

Ovaj nebeski glasnik objavljuje jedno Jevanđelje za sve naraštaje celog čovečanstva; ne samo na dalekom istoku – na početku vremena i naraštaja, niti samo na dalekom zapadu – na kraju vremena, pred poslednjim sudom Božijim. To Večno Jevanđelje, ko vidi i čuje, vidi ga i čuje u središtu visine neba.

Jevanđelje je za sve ljude: pre Jevreja, Jevrejima, i, posle Jevreja. Ovaj nebeski vesnik objavljuje isto Jevanđelje koje je predano svim vernim i revnosnim poslenicima Hristovim u svetu tame i greha. Takvi, istu Nebesku Vest proglašuju i svedoče. To je Jevanđelje spasenja samo po blagodati Božijoj, samo zaslugom Sina Božijeg. To Spasenje samo verom se prima i samo vernošću se posvedoči. Od prvog do poslednjeg slova celo Sveto Pismo je sažeto Večno Jevanđelje.

Sva deca Božija objavljuju to Jevanđelje i dokazuju svoje svedočanstvo voljnim življenjem u toj Nauci i spremnošću za prinos mučenika. Svi svedoci Hristovi su sjedinjeni sa tim anđelom, podržavani i zaštićeni nebeskim vesnicima. Taj rat još nije završen. Konačna pobeda je izvesna. Proglas je usmeren svakoj osobi, grupi, narodu i jeziku. Svaki pojedinac ili grupa odricanjem poziva na spasenje ma kojoj grupi ili pojedincu, dokazuje svoje odbacivanje Sina i nemanje Oca.

Kad vidimo da je svet ogrezao u grehu, da posrće u tami slep za Istinu, gluv za Jevanđelje, umnožavajmo molitve, hvale i slavopoje svedočeći primerom pobožnosti i Rečju Spasenja. Pobeda je osigurana: Hristos je naš

Vojskovođa; mi smo Njegova vojska. ON je naš Gospodar; mi smo Njegovi radnici i poslenici u Njegovom vlasništvu: ON je naš – mi Njegovi. Izvan Zajednice u Hristovom Duhu nema ni svrhe ni vrednosti dostojnih da živimo i umremo radi njih.

7) Anđeo govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo, zemlju, more i izvore vodene. Proglas je glasan i jasan: poštovanjem Božijeg Veličanstva odajemo slavu Bogu. Njegovi sudovi deluju u našoj sadašnjici. Ovo nije učenje popuštanja i pogodbe, ni plašenje ka slepom, telesnom idolopoklonstvu. Istinito Jevanđelje zahteva naše najviše poštovanje Boga dostojnog večne slave.

Mi dugujemo srce i um, dušu i telo, Najsvetijem Sudiji Koji je uvek istinit i pravedan; Jedini nepogrešiv u osudi greha. Imamo potpuno pravo da se bojimo naše povrede Božijeg dostojanstva. Stvarni Bog nije neki zlobni duh da nas plaši. Večno-živi je Svet i Veličanstven. ON nije beživotan idol ni čovek neizvesnog raspoloženja. Naš Gospod nas uči šta je Njemu ugodno i takođe korisno za našu dušu i telo. Njegova Nauka i zapovesti nisu smetnja već staranje za naš život.

Biblijski strah Božiji jeste odano obožavanje u najvišem poštovanju, najdubljoj zahvalnosti i beskrajnoj težnji ka savršenoj odanosti. Cela Nauka Spasenja, sva dela u Ime našeg Blagoslovenog Gospoda Isusa, sve slavi Nebeskog Oca. Našeg Večnog Oca slavi vapaj grešnika: *Bože! Budi milostiv meni grešnom! (Luka 18: 13 i 14)*; kad isceljeni od gube klanja se Spasitelju u zahvalnosti za iscelenje; kad Stefan u lice mučeničkoj smrti divno svedoči Jevanđelje Isusa.

Snaga svedočanstva mučenika je u odbrani Jevanđelja Istine i Spasenja; i bez odbrane sebe od lažnih optužbi (Dela 6). U slavu Oca naš Spasitelj i Gospod osudi licemerstvo u Luci 11: 14 i 'očisti' hram (Matej 21: 12). Kroz celu Knjigu, od večnosti i u beskraj večnosti, Slava i Veličanstvo Boga Oca našeg ispunjava vasionu; i nas poziva da se uključimo. Dajmo čast i slavu Bogu našem jer dolazi čas suda Njegovog. U Jovanu 12: 31 Sad je sud ovom svetu i osuda đavola.

U Luci 11: 31 i 32 naš Gospod nam govori: Carica južna izići će na sud s'ljudima roda ovog, i osudiće ih; jer ona dođe s'kraja zemlje da sluša premudrost Solomunovu: a gle, ovde je veći od Solomuna. Ninevljani izići će na sud s'rodom ovim, i osudiće ga; jer se pokajaše poučenjem Joninim: a gle, ovde je veći od Jone. Obraćanje vernih osudi grešnike.

Naš Bog posvedočava Svoju osudu greha posle prve laži, posle prvih žrtava, pre i posle prvog zločinačkog prolivanja krvi, propovedima i izvršenjem potopa, izbavljanjem Lota i uništenjem Sodoma. Bog osuđuje greh je Svojom večnom prirodom u svemu stvorenom - još od Adamovog pada. Mnogi znaci Božijeg nezadovoljstva se pokazuju u istoriji Izrailja i čovečanstva; i u iskustvu svakog čoveka. Sveti Duh objavljuje proglas Božije blagodati i pravosuđa; milosti i osude.

Niko i ništa ne može umanjiti vrednost i cenu Svetosti našeg Boga. Samo postojanje svega i sve promene u svemu stvorenom svedoče Božiju svetost i dobrotu; sve to stalno poziva i podstiče svaku osobu da obožava Stvoritelja. Zanemarivanjem ili prekršajima Božijeg reda u svemu stvorenom, ljudi odbacuju Božije blagoslove i izbiraju da iskuse Njegove osude. Te osude su jasne u naše vreme dok se još propoveda dan milosti i najavljuje poslednji Božiji sud.

Proglasom Jevanđelja milosti i spasenja u Hristu, Jedinom Iskupitelju svih pokajanih i poslušnih učenika, i najavom poslednjeg suda Božijeg, mi odajemo čast našem Nebeskom Ocu. Naše svedočanstvo je verodostojno i potvrđeno ako je naše življenje u skladu sa Naukom Spasenja. Propovedanje bez plodova Duha osudi i propovednike i slušatelje. *S'krotošcu primite usađenu reč koja može spasti duše vaše. Budite tvorci reči, ne samo slušaci, varajući se. Jakov 1: 21*

8) I drugi anđeo za njim ide govoreći: Pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode.

Neka mišljenja ljudi predlažu da se pad Vavilona odnosi na kulu u Stvaranju 11: 14; neki ljudi misle na pad prestonice Navuhodonosora u Danilu; drugi dokazuju da je reč o zemaljskom Jerusalimu a neki ukazuju na Vatikan... Mislim da su svi oni u pravu – pomalo. Sve ljudsko je uključeno: pad

Vavilona je palo čovečanstvo; propast kroz greh.

Odkad je pao Vavilon: odkad je čovek počeo da zida na temelju prevare greha. Pre nego grehom zaslepljeni ljudi polože 'kamen na kamen', Grad Bezbožnosti je već oboren: strašno razaranje je u samoj srži grešnog stvaranja. Otac naš Nebeski daje nam priliku nevidljivu slepim grešnicima: da vidimo svet tame kakav jeste: u padu i u propasti. Bitno je za nas da sačuvamo i uvećamo svoju svesnost o toj živoj i nepobitnoj Istini: Pade, pade Vavilon grad veliki.

Jasnost te stvarnosti pomaže nam da vidimo pred sobom Cara Nebeskog Grada. Usmeravajmo sve svoje težnje i nastojanja ka svesrdnom obožavanju Boga u hrabroj pobedonosnoj borbi, u revnosnoj službi u Vinogradu našeg Gospodara, u nepopustljivom odvajanju od greha i tame, nikad ne sumnjajmo u tu Istinu: Vavilon znači pad i propast. Znajmo: sve grešne namere i ostvarenja padaju još dok besne protiv našeg nebeskog državljanstva! Budimo slobodni.

Usmeravajmo naš um i duhovni pogled na neprestane pobede Jagnjeta Božijeg i naša duša će uživati u objavi večnog triumfa našeg Cara. To je vera našeg brata Stefana: licem u lice sa mučeničkom smrću, on gleda u otvoreno Nebo. To je vera našeg starešine Petra: okovan u duple okove, između dva stražara, u očekivanju mučeničke smrti, on spava; Dela 12. To je vera našeg apostola Pavla i brata Sile u Delima 16: 16-34; to je živa i istinska vera. Ništa ih ne zaplaši.

Posle toliko trpljenja i svedočanstva Božije moći u Filibi, oni slobodno propovedaju Jevanđelje u Solunu; Dela 17. To je vera i svedočanstvo ovih 144,000 na Gori Sionu koji slede Jagnje kudagod ih On vodi; vera u Jagnje Božije; vera u Hrista našeg večnog Cara. Danas, ovde, kad Ga mi molimo za tu veru i uzdanje u Njega, kad prigrlimo te vrline, i mi smo na Sionskoj Gori sa Carskim Ženikom duša naših. Da, zaista! Vavilon se raspada, a Jagnje blista večno na Sionu!

U Njegovom sjaju nastavaju oko Njega svih 144,000 Njegovih, Njim iskupljenih između ljudi. Grad propasti je velik ali ne zbog mnoštva građana i podanika, ne zbog bilo čega što bi moglo biti vredno u grehu i smrti; velik

je obmanom i okrutnom pokvarenošću Zloga. Našeg Boga pravda i sud protiv Vavilona neizmerno je veća ovde, sada i doveka. Vavilon napaja sve narode vinom obesnih gadosti, pokvarenosti i svestranim raspadanjem. Ljudski uticaj je uzajaman.

Naše svakodnevno ponašanje, nastojanja i ostvarenja javljaju svetu oko nas da li mi sledimo Jagnje ili boga palog i mrtvog sveta. Vavilon je i danas ispunjen ogromnim gradovima, milionima ljudi, milionerima u raskoši, izgladnelima u predgrađima, 'visokim' školama koje zloupotrebljavaju čuda Božijeg stvaranja da poriču postojanje Stvoritelja; i verskim upravama koje proučavaju Sveto Pismo da propovedaju pokvarenost; sve to je Vavilon u padanju i raspadu.

Da! Zaista! Ne sumnjam da su Rim, Jerusalim, London, Nju Jork, Tokio, Moskva, Peking, Beograd i mnogi drugi po celom svetu greha samo delovi 'velikog' Vavilona – čovečanstva mrtvog u grehu; baš kako smo i svi mi bili pre nego nas je izbavila milostiva i moćna desnica raspetog i vaskrslog Gospoda. Otrovnno vino je privlačno prevarenima ali to je smrtni otrov svima uhvaćenima u mrežu zavisnosti zle navike.

U Stvaranju 19 noć obesti greha završena je danom Božije osude koja ostaje trajno svedočanstvo nezadovoljstva i pravednosti našeg Svetog i Uzvišenog Stvoritelja. Nedajmo da nam izbledi iz sećanja strašna i pravedna posledica nepravde doklegod smo meta zlih napada Zlotvora.

9-10) I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: Ko se god pokloni zveri i ikoni njenoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gneva Božijeg, koje je nepomešano utočeno u čašu gneva Njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred Jagnjetom. Ovaj treći anđeo objavljuje još jednu značajnu pouku Jevanđelja: posledica i plata za greh je smrt večna – postojanje u večnoj mucii svih koji su zanavek odbili spasenje.

Razna mišljenja i učenja o svojstvima našeg Stvoritelja pokazuju uticaj raznih učitelja i njihovog poznanja ili neznanja. Zato, ne prekidajmo svoje molitve Gospodu da nas vodi i čuva. Pitam se da li neke grupe namerno uče prevare ili su i sami u pogrešnom uverenju. Sva tri anđela objavljuju bitne

delove Nauke Spasenja – činjenice Istine Jevanđelja. Još jedan osnovni deo Jevanđelja je milost, blagodat i večna ljubav našeg Boga.

Ovo učenje nije izričito u stihovima 6-11. Sve tri objave snažno uključuju osnovne osobine Božije prirode. Glasni pozivi ka obožavanju našeg Stvoritelja, opomene da se čuvamo vavilonske propasti i posledica lažne pobožnosti jasno otkrivaju Božiju ljubav, poziv na spasenje i staranje za sve koji se odazivaju. Lažna učenja prikazuju Boga kao bezdušnog sudiju čije zadovoljstvo je u osudi čoveka za najmanji greh. Učenje o bogu koji nemari za namerne prestupe takođe je lažno - nauka propasti.

Istiniti Bog je Svet, Pravedan, Pravičan, Milostiv i pun Ljubavi kao što nam javlja Njegova Reč. Bog nije ni nalik na zamišljanje telesnog – grešnog – razuma. Bog nam otkriva u Svetom Pismu koliko nam je potrebno da Ga tražimo i nađemo; kako da Ga verujemo i poslušamo. Ako uvažimo Njegov poziv i odbacimo prevare Vavilona, Gospod nam daje sve što nam je potrebno za život u Zajednici Svetog Duha; u jedinom stanju i položaju sigurnom od propadanja.

Znaci i obeležja đavola na čelu – razumu – čoveka ili na ruci njegovoj su brojni: nemarnost prema dokazima Stvoritelja u svojoj prirodi i oko sebe, odbijanje poziva ka istinskom obožavanju i, prezir prema Jevanđeljskim opomenama da se ukloni iz grešnog življenja u Vavilonu. Još jedan znak Sotone je voljno ili prinudno obožavanje zveri ili njene ikone. Pobuna protiv našeg Boga je put samoubistva. Odbijanjem Spasenja grešnik osudi sebe na propast.

Gospod osuđuje i kažnjava svako zlo. Niko ne može izmaći pravdi Božijoj. Znaci Božije osude su jasni u Pismu i u životu oko nas. Nepokorni Bogu trpe posledice već i u vreme svoje pobune. Mnogi se pretvaraju da su srećni, zadovoljni i ispunjeni radostima a ustvari svet u tami i grehu je vrlo nesrećan. Grešnici podnose bolesti, nesrećne slučajeve, gubitke imanja i položaja. Oni trpe zavist, mržnju, ogorčenja i strah od zamišljenih ili stvarnih opasnosti.

Do samog poslednjeg suda Božijeg, sve privremene posledice nerazumne pobune ne mogu da utišaju Božiji poziv ka Spasitelju i Njegovoj ponudi

milosti i spasenja. Posle svih privremenih razočarenja, grešnici su suočeni sa pravednim sudom Božijim. Božija milost nije Njegovo prihvatanje greha.

Dugo vremena grešnik je odbijao jedino spasenje, a potom, ostaje mu gorka svest da je ta mogućnost zanavek izgubljena. To saznanje strašno otežava večne muke pakla. Naš Gospod i Jedini Spasitelj, sada je njihov pravedni Sudija. Svaka bezbožnost je osuđena. Verni svedoci, koji su u svetu često bili odbačeni i zlostavljani, sada vide osudu od koje su otkupljeni milošću Božijom.

11) I dim mučenja njihovog izlaziće va vek veka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zveri i ikoni njenoj, i koji primaju žig imena njenog.

Ni zver, ni ikona njena, niti njeni pečati ne daju stvarni odmor ni mir svojim obožavateljima obmane. 9. stih je uslovan; to je sadašnje vreme. 10 stih je budućnost. 11. stih je večnost. Sada je vreme odluke. U večnosti nema promene (Luka 16: 19-31). Kada budućnost postane iskustvo, ljudi mudrih odluka večno slave Boga.

Svi koji su se opredelili za bezumne odluke neće imati mogućnost da promenu svoju večnost; koju su sami izabrali. Naš Bog nikad ne promaši. On se ne pogađa niti cenjka u pitanjima blagodati i poslednjeg suda. Nojevo svedočanstvo je trajalo mnoge decenije. Opšti potop je jasan znak Božijeg nezadovoljstva pobunom grešnika. U Joni 3 naš Bog šalje proroka Jonu u Nineviju, grad bezakonja, da najavi Božiji sud protiv naroda zločinaca. Divno pokajanje spase taj grad.

Strpljenje i milost našeg Boga je javljeno i potvrđeno pokajanom narodu u 10. stihu. Približno sto do sto i pedeset godina posle Joninog proroštva, Naum 1 objavljuje propast Ninevije. Božiji sud je neizbežan Njegovim neprijateljima. Gospod je spor na gnjev i silna Mu je snaga. Nikakvo bezakonje ne izbegne pravednu kaznu. Bog je svet u milosti i u osudi. Čovečanstvo je podeljeno na iskreno pokajane (ranije) grešnike i na uporne nepokajane grešnike (Matej 12: 41).

Spasenje nije u ma kojoj narodnosti ni u ma kakvom članstvu. Spasenje je samo u Hristu; prima se verom, posvedoči se vernošću i nagrađeno je u sadašnjem vremenu i u večnosti. U 14: 11 „*Dim mučenja njihovog izlaziće*

va vek veka“ uključuje sve znake pravedne osude Nepogrešivog Sudije, od gradova u ravnicu u Stvaranju 13: 12, pa do 2. Petrove 3: 9-10: ni jedno između verne dece Nebeskog Oca ne propadne; a u bezakonju niko ne izbegne Njegov pravedan sud. Hristos je naš Spasitelj.

Kad ta svedočanstva rukovode nas, *Zvezda Danica se rađa u našim srcima (2. Petrova 1: 19)*. Sunce pravednosti održava naše duše (Malahija 4: 2). Gledajmo dim kako se uzdiže iz Sodske propasti: njihov pepeo potvrđuje i predskazuje posledice greha. Naš Bog je blagodatan, pravedan i svet.

12) Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu. Savršen primer našeg Gospoda Isusa Hrista i svedočanstva svih vernih – zapisanih u Pismu – hrabre nas da istrajemo u borbi i trpljenju snagom Hristovog Duh. U Njemu je večno-trajni dobitak. Ni u trpljenju nismo bez utehe i radosti spasenja; koliko je tek večnost neopisivo radosna!

13) I čuh glas s neba gde mi govori: Napiši: Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sad. Da, govori Duh, da počinu od trudova svojih; jer dela njihova idu za njima. Istina odječe sa Neba: blagosloveni su mučenici i svi koji su verni do kraja. Duh Sveti svedoči: Posle njihovog napornog truda oni odlaze u odmorište; dobra dela njihova su sačuvana i plodovi pravednosti su umnoženi. Neka nam ta istina odjekuje u srcima do kraja našeg puta kao Stefanu i Pavlu.

U 2. Timotiju 4: 6-8 Pavle nam je napisao: Ja se već žrtvujem, i vreme mog odlaska nastaje. Dobar rat ratovah, trku svrših, veru održah. Meni je pripremljen venac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego svima koji se raduju Njegovom dolasku. Stefan govori u Delima 7: 56 Nebo mi je otvoreno! Ja vidim Cara u slavi. U ovom životu je vreme molitve za strpljenje da rastemo u veri i poznanju našeg Spasitelja (Efesci 4: 3).

Vera bez osnovnog znanja Njegovog Jevanđelja je nepotpuna. U pravoj veri je iskrena želja za učenje, razumevanje i primenu Njegove Reči (1. Petrova 2: 2). Znanje bez vere i vernosti ostaje samo još jedan oblik pobune i pokvarenosti. Proučavanjem Reči Božije, bez želje da Mu budu verni, ljudi ostvaruju samo osudu sebi. Naš Otac blagosilja našu žarku želju da budemo

verni; On otvara naše srce i um da napredujemo u molitvama i proučavanju Njegove Istine.

Rastom prema sličnosti Božijem Sinu mi jasnije sagledamo svrhu i vrednost trpljenja. U Luci 16: 19-22 Lazar, naš brat, umire u bedi i bolesti, ali je blagosloven strpljenjem i vernošću usred svog jada. U Jevrejima 11 je dugačak spisak vernih; u njihovom blaženstvu i mi smo blagosloveni i ohrabreni na istrajnost. Verom i poznanjem Božijeg Sina - te Žive Reči našeg Oca - u ovoj Knjizi, gledajmo pred sobom našeg Gospoda i Spasa: ON nas vodi kroz borbu - u slavu.

Pred nama je naš Car nad carevima, Gospod nad gospodarima, Pobednik stvarnih pobednika, Nebeski Ženik naših duša. Baš u vreme prividnog zatišja, kad nismo progonjeni otvoreno: uobičajeno ponašanje grešnog sveta oko nas, bezbožni zakoni i prohtevi poslovanja, prijateljstvo sveta (na svetski način), svetkovine i proslave, neznabožačko rodoljublje i namerno nepoznavanje Boga i Večne Istine, podstiču nas na trajno-strpljivu stražu i molitve našem Ocu.

Mnogi redovi ove Knjige uče nas obilje blagoslova u strpljivom trpljenju – u Ime našeg Gospoda i Spasitelja. Usred našeg trpljenja mi nismo sami: prisustvo našeg Gospoda, blagosloveno rukovođenje i zaštita Hristovog Duha, sa nama su u svim danima našeg putovanja. Svet oko nas je podmukla opasnost grešnicima. Taj isti svet tame i greha je plodno polje Hrišćanima. Život u Hristu je obilan lepotama, radostima i otkrivenjima. Te vrednosti se množe i rastu...

Na kraju naše borbe, truda i putovanja u telu, ali ne po telu, Naš Gospod daje nam nagradu veću od svih prethodnih. ON nas nagrađuje za sve što je ON učinio u našem srcu i svakodnevnom življenju u svetlosti Njegovog Jevanđelja na putu u slavu. Naše dosadašnje iskustvo Njegove blagodati i staranja u ljubavi, u najblistavijim sećanjima, daju nam tek pred-ukus večne slave. Iz Carskog Dvora do nas dopire odjek umilne harmonije nebeskih horova i obožavanja.

Tamo su naši prethodnici, svetli primeri ugledanja na Savršeno Obličje Nebeskog Oca u objavi Jedinorodnog Sina, našeg Uzdanja, naše Radosti i

naše Večne Ljubavi. U telu izloženom napadima greha i Začetnika obmane, naš Savršeni Adam nas poziva da otvorimo i rasprostranimo svoje srce da se i naša duša ispuni Slavom i Veličanstvom Tvorca i Spasitelja Koji Sobom ispunjava svu vasionu. Tako ga Jovan gleda u sledećim redovima Večnog Otkrivenja.

14) Videh, i gle, oblak beo, i na oblaku seđaše kao Sin čovečiji, i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar.

Gledamo još jedno otkrivenje Gospodnje bezgraničnosti: naš Gospod je u slavi pre stvaranja sveta (otkriveno Jovu 38: 4-7). ON je u slavi na okrvavljenom putu ka Golgoti i na stubu mučenja i poniženja (Matej 27: 46 i 50-54; Luka 23: 28-31 i 42-48). ON, Hristos, u slavi je za navek veka (19: 11-16). Sva otkrivenja u Pismu, deo su Neizmernog.

ON nam Se otkriva i podstiče nas da GA sledimo snažno i hrabro kas smo u probama i kušanjima. Znajmo da su naše muke i nevolje samo trenutak a Njegova slava je večna. Njegova zlatna kruna nam potvrđuje: ON je Kruna Njegove cele vasionne. Sredstvo žetve je u Njegovoj vlasti. ON je spreman da žnje, ali još čeka. Jasni proglas mora biti dovršen da davno prorečena žetva bude potpuna u Hristovoj večnoj proslavi savršene pobede Ljubavi Života nad zlobom laži.

U *Mateju 9: 36-38* naš Gospod govori: *Žetva je velika...* Slične su Njegove reči u *Luci 10: 1-2*; odmah po izboru Svojih sedamdeset glasnika. Potreba naše duše je pobožno shvatanje proglašenja Jevanđelja i naša primena te Nauke sve do kraja našeg putovanja. Rad u Hristu je neophodan nama. Dragoceno vreme leti. Još pre Mateja i Luke čitamo o žetvi. *Jeremija 8: 20* javlja: *Žetva je prošla, leto minulo, a mi se ne izbavimo.*

Oko stoleća pre njega, *Isaija 15: 1 – 25: 10* najavljuje žetvu Moava, jednog neprijatelja Božijeg naroda. Moavci su odrekli pokornost Gospodu koja donosi Božije blagoslove, ne mogu izbeći Njegove pravedne osude. Naš Gospod nam govori u *Mateju 28: 20*: *Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.* Na kraju, mi smo sa Njim zanavek; to su blaženi plodovi Njegove blagoslovene žetve.

15) I drugi anđeo iziđe iz crkve vičući velikim glasom Onome što sedi na

oblaku: Zamahni srpom svojim i žnji, jer dođe vreme da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko. Zemaljski usev je spreman za žetvu.

Anđeo iz crkve ne zapoveda našem Gospodu. Gospodar žetve šalje Svog anđela da glasno proglasi žetvu. Gospod šalje Svojih dvanaest, pa sedamdeset drugih, onda sve Svoje verne dosad i, danas (Matej 10: 1 i 28: 19; Marko 3: 14 i 6: 7; Luka 6: 13 i 9: 1). Svi su glasnici.

Svaki Hristov vesnik donosi istu Vest: Naš Bog je Svemoćni Tvorac vasione i Jedini Spasitelj celokupnog dela čovečanstva – svih pokajanih i vernih. Svi koji veruju i poslušaju silnu Poruku Gospodnjeg pravičnog suda, pravde i milosti, Proglas spasenja i večnog života u Hristu, Božijem Sinu, svi su vođeni Svetim Duhom iz praha i pepela grešnog postojanja u Njegovu večnu slavu; svi glase Večno Jevanđelje; svi su Hristovi glasnici, a ON Sam je Glasnik nad svima.

ON govori u Mateju 24: 14: Propovediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima. Ovaj anđeo glasnika Jevanđelja u 15. stihu silnim glasom pronosi odjek čežnje i molitava svih glasnika Istine: Hristos, Car slave je cilj i nagrada naše borbe i puta. Mera pokvarenosti i zlobe se navršila (Stvaranje 15: 16), broj iskupljenih se napunio (Rimljanima 11: 25), svi pravoverni su spremni za slavu Hrista; svi nepokorni su spremni za poslednji sud.

Velika promena označava kraj dotadašnjeg stanja. Matej 13: 24-47 pomaže nam potpunije razumevanje žetve. U Jovanu 4: 34-38 naš Gospodar, Vrhovni Sejač i Žetelac, hrani se radom na zadovoljstvo Svog Oca, ostvarenjem posla na koji Ga je Njegov Otac poslao. U ovom 15. stihu zemaljska žetva je spremna; usevi su zreli: vreme sejanja i gajenja je prošlo. Vreme je za žetvu: dobar usev je spreman za žitnice Gospodara a seme Zlotvora spremno je za večni oganj.

U Mateju 13: 39 žetva je posledak ovog veka; a žeteoci su anđeli. To je opšta i poslednja žetva. Za sve verne, kraj zemaljskog putovanja je vreme prenosa u 'žitnicu' – u miran odmor i sjaj slave našeg večnog Cara. Žetva je vreme konačnog odvajanja odvojenih. Hram Imenu Božijem u Izrailju posvećen je proglasu Božijih zapovesti i prinosima ugodnim Bogu. Tamo su

obrezanjem odvojeni od idola greha izvršavali zavete i obećanja Bogu, Spasitelju Izrailjevom.

U Jovanu 2: 19 i 21 telo Gospodnje je hram. Iz Njegovog hrama dolazi svo učenje Jevanđelja a Njegov primer je savršeno svedočanstvo Nauke Spasenja. Svaki veran učenik je Gospodnji hram i objavljuje svedočanstvo Spasitelja (1. Korinćanima 6: 19). Crkva Hristova je hram da glasi Jevanđelje i živi novim životom usred sveta greha (1. Korinćanima 3: 16-17). Želja našeg Spasitelja i obećanje Oca je potpuno ostvareno spasenje. Ista želja je u srcu svakog učenika.

Cela Crkva Hristova, sva vojska nebeska, ukupna Zajednica Svetog Duha, svi željno čekaju žetvu. Budimo istrajni u molitvama da održimo vernost i revnost dok je vreme setve, makar bilo i u znoju i sa suzama. Žetva će biti velika radost. *Koji su sa suzama sejali, neka žanju s pevanjem. Ide i plače koji nosi seme da seje; poći će s' pesmom noseći snopove svoje (Psalam 126: 5-6). Divna je radost anđela Božijih za jednog grešnika koji se kaje (Luka 15: 10).*

16) Onaj što seđaše na oblaku baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja. Velik i veličanstven je Bog naš.

Gospod slave raspolaže Svojim načinom i Svojim putevima dovršava delo Svog velikog spasenja od setve kroz blagoslove rasta, razvoja plodova do sazrevanja i, žetve svakog novorođenog deteta Nebeskog Oca; u celoj Njegovoj Crkvi kroz istoriju čovečanstva: od Adama do poslednje duše uključene u tačan broj 144,000 – ukupan broj svih iskupljenih.

U *Mateju 9: 37-38* naš Spasitelj govori svojim učenicima: *Žetve je mnogo, a poslenika malo. Molite se, dakle, Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.* U *Mateju 13: 37-43* naš Gospod objašnjava priču o Sejaču pošto je rekao u 30. stihu da dva useva rastu zajedno. Stih 40. javlja da će zli usev biti spaljen ognjem na kraju veka. 43. stih obećava: *Tada će se pravednici zasjati kao sunce u carstvu Oca svog.* Završeno je vreme rada, sad je žetva.

Odavanje slave Bogu blagodati počinje novim rođenjem i rasplamsava se bez kraja. Bezbrojno mnoštvo iskupljeno Njegovim čudesnim Otkupom –

svaki pojedini – svi su spašeni i ni jedan nije izostao, jer naš Gospod Isus Hristos je Začetnik i Svršitelj i naše vere i Njegovog spasenja u nama (Jevrejima 12: 2). Bez Njega smo ništa. ON nam je Sve.

17) I drugi anđeo iziđe iz crkve što je na nebu, i imaše i on srp oštar.

Ovaj je spreman za drugi deo žetve. On sačeka još jednog anđela, još jednog glasnika, još jednu objavu, a potom više nema čekanja: drugi anđeo izvršava volju Božiju kao što je objavljena unapred. U Mateju 24: 36, naš Gospod kaže da samo Otac zna dan i čas ispunjenja prethodnog predskazanja. Od najmanjeg do najvećeg događaja – Ocu je sve poznato, ali dan i čas žetve je tajna Oca.

Putovanje i kraj puta svakog čoveka je poznat Bogu. Verujem da je žetva svakoga završena završetkom života u telu. Na kraju sveta i veka opšta i potpuna žetva biće završena. Gospod kaže u *Mateju 24: 14 Propovediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak*. Završna, opšta žetva dolazi kad je svedočanstvo Jevanđelja završeno.

Svi pravoverni svedoče pravo Jevanđelje svakodnevnim življenjem u videlu Istine Jevanđelja, govorom i sredstvima prenosa poruka. Cela Crkva Hristova najavljuje poslednji Božiji sud. Strašni sud savršene Božije pravde pokazaće se po završenom vremenu objave blagodati spasenja u Hristu. U završnom poglavlju ove knjige 11. i 12. stih podstiču sve svete i verne da istraju u vernosti do kraja.

18) I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem, i povika velikom vikom onome koji imaše srp oštri, govoreći: Zamahni srpom svojim oštrim, i odreži grožđe vinograda zemaljskog; jer već sazreše zrna njegova.

Ovaj anđeo - nebeski vesnik - predstavlja sve Hristove glasnike i svedoke Jevanđelja. Čim se završi glasno svedočanstvo ovog vesnika, anđeo žetve počinje skupljanje svega što je ostalo posle Gospodnjeg sabiranja Svog dobrog semena.

Ovaj anđeo dolazi iz oltara. Vidimo Hrista, našeg Velikog Prvosveštenika, u prisustvu Svog Oca u Jevrejima 9: 24-28. Ovaj oltar u 18. stihu ukazuje na našeg Prvosveštenika, Njegov Prinos i neprekidno očišćenje u 1. Jovanovoj

1: 7 i 9. Oganj na oltaru u ovom stihu znači Hristovo večno zastupanje pred Ocem – za nas. Jevrejima 4: 14-16 utvrđuje nas u čvrstom održavanju svog svedočanstva. U Jovanu 1: 12 Hristos daje moć vernima da budu deca Nebeskog Oca.

Poverenjem, uzdanjem i poslušnošću našem Gospodaru, mi smo u Njegovoj moći da održava plamen Njegovog oltara u našem srcu i svakodnevnom životu. Službom u proglasu i svedočanstvu mi primamo i sudelujemo u vlasti nad žarom istog ognja i oltara. Naše duše čežnju za poslednjom žetvom, za ukidanjem svakog zla, bede i grešnih napasti - naš Nebeski Otac i sveti anđela čuju kao glasno prizivanje. Ovaj anđeo viče: Plodovi zemaljske loze su zreli.

Pitanje našeg Boga u Isaiji 5 upućeno je nepokornim vernicima koji uporno zloupotrebljavaju i izopačuju Božije blagoslove i darove. Tu je berba neplodne loze koja rađa divlje – beskorisno – grožđe. Blagodat i strpljenje našeg Gospoda ne pravdaju neposlušnost; dolazi kraj. U Avakumu 2: 3 Božija predskazanja nikad ne promaše; ispune se kako je Sam Bog odredio. Divlje, kiselo grožđe sazre u gorčinu; ako mu se ostavi vremena, samo postane još lošije...

Dan milosti za grešnike - završava se; poziv na pokajanje i veru u Jevanđelje utišava se, puna mera bezakonja i pokvarenosti je završena (Stvaranje 15: 16); sud Božiji je stigao. Naš Gospod Isus uči u *Luci 13: 24-28: Navalite da uđete na tesna vrata; jer vam kažem: Mnogi će tražiti da uđu i neće moći: Kad ustane domaćin i zatvori vrata, i stanete napolju stajati i kucati u vrata govoreći: Gospode! Gospode! Otvori nam!*

Odgovarajući reći će vam: Ne poznajem vas otkuda ste. Tada ćete stati govoriti: Mi jedosmo pred Tobom i pismo, i po ulicama našim učio si. A On će reći: Kažem vam: ne poznajem vas otkuda ste; odstupite od mene svi koji nepravdu činite. Onde će biti plač i škrgut zuba, kad vidite Avraama i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Božijem, a sebe napolje isterane. Sud Božiji je neizbežan grešnicima. Samo u Hristu je spasenje svima koji se obrate na vreme.

19) I baci anđeo srp svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u

kacu velikog gneva Božijeg.

Od sve obilne blagodati Božije ni najmanji delić ne opravdava nepokornost. Isus, naš Spasitelj, platio je naš strašan dug Božijoj savršenoj pravdi za sve grešnike koji veruju i voljno se predaju izvršavanju Reči Života.

On je nas grešne kupio da nas oslobodi našeg greha i sasvim zaslužene kazne. Našu grešnost On je sagoreo Svojim podnošenjem paklenih muka. On nas je čuvao u Svom vlasništvu i prineo nas je na dar Nebeskom Ocu. Sada pripadamo Njemu celim srcem, umom, dušom i telom, svo vreme i svom snagom. Moramo se pokajati za svako prokletstvo, pljačku i krađu koje učinimo (Malahija 3: 9).

Moramo vratiti šta smo prisvojili grehom i tražiti, moliti za milost obnovljenja. Ništa ne čisti grehe sa nas osim krvi Božijeg Jagnjeta, Jedinog Iskupitelja, Spasitelja, Izbavitelja i Gospoda. Da li je Bog bezdušan? **Nikako!** Ovo je jedini Put Života! Sve druge staze u pakao vode: to je vidljivo u sledećim rečima.

20) I otoči se kaca izvan grada, i iziđe krv iz kace, tja do uzda konjima, hiljadu i šest stotina potrkališta.

O, Gospode, daruj nam razumevanje i ovog otkrivanja Istine! U svakom mom iskustvu Božijeg gnjeva u mojoj duši, On meni nije učinio nikakvo zlo, ali Njegov gnjev je bio prisutan, osetan. On nije oduzeo od mene Njegovu milost, blagodat ni radost Njegovog spasenja u Hristu! A ipak sam ja sve to izgubio! Šta se dogodilo? Grehom, ja sam dao moć Sotoni!

Moj Neprijatelj me zlostavlja; a ja nemam snage. Moja neposlušnost je otrovan oblak smrti između mog Spasitelja i mene. Sebe sam onesposobio i sad ne mogu da osećam Božije prisustvo ni da primam blagosloveni uticaj Njegovog Svetog Duha. Nema mesta ni na Nebu ni pod Nebom izvan vidika i prisustva Svemoćnog Tvorca. Moja nepokornost i pobuna zatvaraju me u tamu i zabunu.

U svakom iskrenom pokajanju i obraćanju mom Iskupitelju, On me izbavlja i obnavlja mi Njegovu blagodat. U 16. stihu ove glave samo nekoliko reči ima o 'dobroj' žetvi; kao u priči u Luci 16: 19. U priči o prosjaku Lazaru i bogatom čoveku (19-31 stih) samo kratko je rečeno (u 22): Lazar je umro i prenet je

kod Avraama. Veći deo priče iznosi propast grešnika.

Na kraju svi uporni grešnici moraju da dele večnost sa Sotonom jer su njega izbirali i vezali se grehom sa njim. Prorok Joilo u 3: 13 govori o žetvi i berbi zločinaca: vinska presa im je puna zločina. Ta grožđana, vinska presa je znak Božije osude. Svako ko s'prezirom odbacuje spasenje, sebe baca u tu presu. U Jezekilju 21: 2 prorok je poslan da sudi gresima Jerusalima. U 22: 2 grad je nazvan krvavim; i ta grozna, odvratna osobina ponovljena je u knjizi Jezekilja.

U četiri Javandelja opisano nam je u kratkim crtama trpljenje našeg Spasitelja na stubu mučenja i srama. U *Jevrejima 13: 12-14* naš Gospod *Isus, da osveti narod krvlju Svojom, izvan grada postrada. Zato, izlazimo k Njemu izvan logora, noseći Njegovu sramotu. Jer ovde nemamo grada koji će ostati...* Tražimo onaj koji dolazi! Taj Grad silno prevazilazi sve prevarljive ponude sveta u tami greha, lažne slave i taštine.

Čak i ako bi grešni svet u svom 'najsajnijem' svetlucanju mogao ostati zanavek, to bi bila jadna 'korist'. U poređenju sa istinskim Gradom Božijim, Novim Jerusalimom, sve čime se svet najviše hvali – sasvim je blizu pakla i propasti. Teškoće i nevolje kroz koje prolazimo, kad smo sjedinjeni u Hristovom Duhu, već ovde i sada su divno predvorje Raja. Pre (približno) dvadeset stoleća Žrtva Božijeg Jagnjeta prikazana nam je izvan Jerusalima, grada krvavih zlikovaca.

Na kraju 14. glave Vinska presa Božije osude svih ubica i samoubica steže se i oceduje izvan Grada. Svi grešnici, odbacivši Otkup u Hristu, moraju podnositi svoje zasluge izvan Grada Pravednosti. Sve osude za sve grozote i gadosti pripadaju krvničkom gradu odmetnika i pobunjenika protiv našeg Spasitelja i Gospoda. U Nebeskom Gradu je Jedinstvo Duha. Sad je ta Zajednica potpuna, neometana, osvećena Duhom Sina, večno teče reka blagoslova Oca na radost svima.

Dovde su izloženi neki delovi državljanstva Nebeskog Jerusalima, Grada Svetog u kojem ništa nečisto mesta nema. Ko će shvatiti celo značenje poplave grešnom krvlju koja teče iz ove prese Božijeg suda? Masa krvi dotiče uzde konjima. U *psalmu 32: 1, 2 i 9* daju zanimljiv prikaz. *Blago*

onome, kome je oproštena krivica, kome je greh pokriven. Blago čoveku, kome Gospod ne prima grehe i u čijem duhu nema lukavstva.

Nemojte biti kao konj, kao mazga bez razuma, kojima uzdom i žvalama valja obuzdati gubicu, kad ne idu k Tebi. Ovo su reči snažnog i ubedljivog svetovanja iskusnog putnika i ratnika koji priznaje svoje rane i svoju krivicu jer ih je sam prouzrokovao. On hvali Boga za iscelenje i ubeđuje svakog svog: Ne zakorači na opasnu stazu koja te vodi pravednom sudu Božijem. Vernošću se uzdaj u Boga.

Poslednji sud obustavlja svu samovolju, pokvarenost i pretvornost zlikovaca i krvnika. Egipatska vojska je imala konjicu (Izlazak 14: 9 i 15: 19); ujedinjeni Hananejci su imali mnogo konjice (Isus S.N. 11: 4-6); Sirski carevi su koristili mnogo konjice (1. o Carevima 20)...; mnoge neprijateljske vojske su imale konjicu. Svi su popadali pred Bogom. U dubokoj poplavi njihove krvi sud našeg Boga obustavlja nasilje i krvoproliće zločinačke vlasti. Stigla ih je njina kazna.

Broj potrkališta izražava veličinu poplave u krvi i sadrži neko značenje. U Stvaranju 4: 23-24 vidimo obest zla: Kainovu sedmostruku osvetu Lameh povećava na 77. Božija blagodat je nama na spasenje. U Mateju 18: 21-22 ljudsko shvatanje velike dobrote od sedam oproštaja bratu u jednom danu, naš Gospod nadvišuje Svojom blagodaću: sedam puta sedamdeset opraštanja u jednom danu; željno opraštaj ma koliko da je potrebno da pridobiješ brata za Hrista.

Broj četrdeset ukazuje na trpljenje i istrajnost u vernosti. Ilija putuje 40 dana u 1. o Carevima 19: 8. U Luci 4: 2 naš Gospod Isus posti 40 dana. Broj 1600 = 40 X 40. Posledice greha donose ljudima muke mnogo veće od svih nevolja koje možemo podneti u borbi vere; naš Spasitelj je sa nama i u nama Svojim Duhom. ON nas obnavlja i ispunjava utehama i snagom.

Blagosloveno Ime Hrista, našeg Spasitelja i Gospoda, našeg Velikog Prvosveštenika Nebeskog Jerusalima, Božijeg Jagnjeta, našeg Večnog Cara, Savršene Pobede Ljubavi Života nad zlobom laži!